

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **H. H. N.**, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Škopkem, Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 23. 6. 2025, čj. OAM-588/ZA-ZA11-D07-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2025, čj. 18 Az 19/2025-24,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v květnu 2025 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo vnitra však řízení zastavilo pro nepřipustnost žádosti, neboť dospělo k závěru, že k jejímu posouzení je příslušný jiný členský stát EU (§ 10a odst. 1 písm. b) a § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu]. Podle pravidel obsažených v nařízení č. 604/2023, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Dublin III), je příslušným státem Rumunsko, kde měl žalobce ještě do června 2024 platné pobytové oprávnění.

[2] Rozhodnutí ministerstva napadl žalobce u Krajského soudu v Ostravě. Namítal, že ministerstvo nepřezkoumatelně zdůvodnilo svůj závěr, podle nějž v Rumunsku netrpí systémovými nedostatky ani azylové řízení, ani podmínky přijímání žadatelů, a pochybilo při svých úvahách, proč v případě žalobce nevyužilo diskreční oprávnění podle čl. 17 nařízení Dublin III. Krajský soud tyto námitky neshledal důvodnými, a tak žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (*stěžovatel*) brání kasační stížností.

[4] Ministerstvo ve vyjádření poukázalo na to, že dne 20. 8. 2025 (tj. den před podáním kasační stížnosti) byl stěžovatel předán do Rumunska. Nenachází se tedy na území ČR a jeho místo pobytu je neznámé. Proto ministerstvo navrholo, aby NSS řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu platí, že *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*. Smyslem tohoto pravidla je umožnit soudům,

aby se věcně nezabývaly žalobami těch žadatelů, kteří zmizeli ze zorného pole českých orgánů veřejné moci, tzn. žadatelů, o nichž by bylo nadbytečné rozhodovat, neboť už pravděpodobně nejsou v dosahu jurisdikce ČR (rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2004, čj. 2 Azs 16/2004-45). Nastane-li předpokládaná okolnost, tedy není-li možné zjistit místo žadatelova pobytu, soud nemá jinou možnost než řízení zastavit (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2008, čj. 3 Azs 40/2008-67).

[6] Současně však platí, že nemožnost zjistit místo žadatelova pobytu je dána jen tam, kde soud vyvinul ke zjištění místa pobytu potřebné úsilí a přes toto úsilí a případně další pátrání v úředních evidencích nebyl pobyt žadatele zjištěn a zůstal zcela neznámý (rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS). V případě žadatele, který byl předán k řízení o žádosti do příslušného členského státu EU, lze řízení zastavit, jen pokud soud využije možnost zjišťovat místo jeho pobytu za pomoci prostředků, které mu nabízejí unijní předpisy (rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2010, čj. 6 Azs 75/2009-51, nebo ze dne 17. 6. 2010, čj. 9 Azs 15/2010-37). V současnosti jde o čl. 34 nařízení Dublin III, upravující výměnu informací o žadatelích mezi členskými státy (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2016, čj. 4 Azs 98/2016-20).

[7] Soud se nejdříve obrátil na stěžovatelova zástupce. Ten odpověděl, že se stěžovatelem ztratil veškerý kontakt a nemá ani jinou možnost, jak zjistit jeho adresu pobytu v Rumunsku (č. l. 27 spisu NSS). Soud proto poté požádal ministerstvo, aby postupem podle čl. 34 nařízení Dublin III zjistilo informace o aktuálním místě stěžovatelova pobytu v Rumunsku. Z odpovědi rumunského Ministerstva vnitřních záležitostí vyplynulo, že stěžovatel tam dne 20. 8. 2025 (tj. v den svého předání) požádal o udělení mezinárodní ochrany, ale hned následujícího dne vzal svou žádost zpět a dne 25. 9. 2025 se vrátil do Vietnamu (č. l. 37 spisu NSS).

[8] V takové situaci je dán jiný důvod pro zastavení řízení, a to podle § 33 písm. c) zákona o azylu, podle něhož platí, že *soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu řízení vstoupil na území jiného státu*. Stěžovatel byl předán do Rumunska, což ještě nemohlo být důvodem pro zastavení řízení podle § 33 písm. c), neboť ten nelze použít na situaci, kdy žadatel opustí území ČR následkem vyhoštění či jiného obdobného donucovacího aktu ze strany státu (rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2018, čj. 2 Azs 114/2018-30, č. 3751/2018 Sb. NSS, bod 20, či ze dne 30. 7. 2020, čj. 6 Azs 71/2020-21). Z Rumunska se ovšem stěžovatel dobrovolně vrátil do Vietnamu. Dal tak najevo, že na pokračování v zahájeném řízení (ať už v Rumunsku, nebo v ČR) netrvá. Tedy že nemá zájem ani na tom, aby byla posouzena jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany – tím méně aby bylo postaveno najisto, který stát je k posouzení žádosti příslušný podle nařízení Dublin III. Na takovou situaci, kdy se žadatel po svém předání na základě uvedeného nařízení dobrovolně navrátí do své země původu, a tak bez donucení vstoupí na území dalšího jiného státu, se § 33 písm. c) použije (usnesení NSS ze dne 14. 12. 2021, čj. 4 Azs 323/2020-26). NSS proto řízení zastavil.

[9] Při zastavení řízení nemají účastníci právo na náhradu nákladů řízení.

[10] Stěžovatel v této věci požádal i o přiznání odkladného účinku. O tom však NSS samostatně nerozhodoval (*a snažil se rozhodnout bez zbytečného odkladu ve věci samé*), neboť žádost byla už v době jejího podání bezpředmětná. Stěžovatel hrozící újmu spatřoval

pokračování

v nutnosti opustit ČR. Tu však byl donucen opustit, a to ještě před podáním kasační stížnosti spolu se žádostí o přiznání odkladného účinku, když byl předán do Rumunska.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu